

زورمندان افغانستان، میراث دوران معافیت

به استقبال از گزارش ۲۰۱۵ دیده بان حقوق بشر در مورد افغانستان "امروز ما همه خواهیم مرد!"

۱۵مارچ ۲۰۱۵

نخست از همه، سخن را با بزرگداشت ازسی و ششمین سالگردقیام حماسی و خودجوش ۲۴ حوت مردم هرات و اتحاف دعا به روح ۲۴۰۰۰ شهید گلگون کفن این قیام آغاز میکنیم. سیلاب خون که از شهادت مردم قهرمان سراسرافغانستان جاری شد، روسها و حکومت دست نشانده اش را از وطن ما روید. اما با درد و آه، عده ای از رهبرانیکه توسط خارجیا بر مسند رهبری تنظیمهای جهادی نصب شده بودند، دستاورد های قیام ضد روسی را درجنگ قدرت سالهای هفتادهجری شمسی نابود نمودند و راه را برای پیاده شدن پروژه پاکستانی طالبان هموار کردند. در سال ۲۰۰۱ میلادی بعد از سقوط رژیم طالبان، قوماندانهای گریزی تنظیمی برای ازسرگرفتن تخلفاتیکه در سالهای هفتاد هجری شمسی به آن عادت کرده بودند، و اشتراک در چپاول بیت المال و تجاوز برجان و مال مردم، دوباره از راه رسیدند و با رهبران تنظیمی خویش در کابل تماس برقرار نمودند. آقای کرزی که از حکومتداری درک درست نداشت و آنرا با سیستم خانخانی و ملکی به اشتباه گرفته بود، میخواست این فرصت طلبان را، با وصف اطلاع ازدستان ناپاک شان ازطریق دادن امتیازات دولتی به آنها و سوار کردن آنها برگرده مردم افغانستان، به جمع طرفداران و فرمانبرداران خود بیافزاید. تأثیر ناگوار شرکت دادن آدماههای قانونشکن و دزد درادارات محلی و ملی، و رد هرگونه نرم و اصل علمی حکومتداری به بهانه عدم تطابق آن با شرایط افغانستان را امروز مردم عادی افغانستان با گوشت و پوست خویش احساس میکنند. با استفاده از تطبیق نیم بند پالیسی دایاک همه سودجویان برای برداشت سهم خود از کمکهای میلیارد دلاری بازم گروههای ملیشیه خود را ایجاد، و با نشان دادن زهرچشم به دول غربی قراردادهای بازسازی را از آنها گرفته و پول آن را به جیب زدند. آقای کرزی با تحمل رشد مجدد قوماندانسالاری و ملیشیه بازی، به اعمار سدی درمقابل امنیت، ثبات و پیشرفت اقتصادی افغانستان زمینه داد. زمانیکه زورمندان به جان و مال مردم تجاوزهم کردند، دستگاه های عدلی و قضایی کرزی از تعقیب و محاکمه شان طفره رفت. البته کشورهای غربی در رابطه به اعطای قراردادهای بازسازی درمسولیت سهیم اند ولی در قسمت تطبیق برنامه عدالت انتقالی، تا آنجایی که تعقیب حوادث برای مامکن بوده، سازشهای انتخاباتی آقای کرزی در رابطه با انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۹، باعث آن شد که آقای کرزی برای حفظ همکاری متحدین سیاسی خویش (فهیم، سیاف، دوستم، محقق و...) به دومیلیون قربانیان جنایات جنگی پشت نموده و منشور عفو عمومی جانان ضد بشریت را به مسیر انفاذ هدایت کند. این عمل آقای کرزی تنها جفا به قربانیان نبود بلکه باعث تحکیم مواضع جنایتسالاران و سایر زورمندان و زورگویان شد. چه محاکمه و مجازات جانان جنگ و مرتکبین جنایت علیه بشریت میتوانست بر زخمهای قربانیان مرحم گذارد و با استقرارقانونیت در کشور جلو رشد افرادی را بگیرد که با ساختن ملیشیه های شخصی و سوء استفاده از موقف دولتی به تاراج جان و مال مردم پرداختند. این افراد با سوء استفاده از موقف (نگهبان) قانون، قانون را زیرپا نموده و برای ثروت اندوختن دست به جرایم سازمان یافته زدند. آنها با اطمینان از بی ارادگی سیاسی و مدارای غیر اصولی حامد کرزی در سیاست داخلی، زمینهای دولتی را تاراج کردند، در آن شهرکها ساختند و با اسنادشرعی بفروش رساندند. اما هیچ وجدان بیداری در رهبری دولت وجود نداشت که برای توقف این پروسه دست به اقدامات عملی بزند. برخی ازین قانون شکنان سودجو از قدرتی که با مشت آهنین در محل خودحاصل کرده اند چنان غرق غرور اند که توقع دارند حکومت مرکزی از آنها اطاعت کند. این اشخاص و سایر قانونشکنهای منسوب به آنها خود را مافوق قانون میندازند. به همین جهت بر جان، مال و ناموس مردم با عزت افغانستان رحم نمیکنند. درین روزها حوادث مشخصی رخ داده که صحت ادعای ما را به وضاحت نشان میدهد. ربه شده شدن ۳۱ هموطن ما بتاريخ ۲۴ فیبروری درحالیکه تازه از ایران برگشته بودند قابل غور عمیقتر است. چون طالبان تا حالا مسولیت آنرا نگرفته اند، به احتمال قوی این عمل کاریکی از همین گروه های ملیشیه محلی است که با داعش نمایی خواسته جنایت خود را بنحوی در سایه بی امنیتی روزافزون کشور، پنهان کند و ازبیت المال خالی افغانستان نیز جزیه بگیرند. قتل یک چوپان جوان متعلق به یک خانواده فقیرتوسط یک زورمند ولایت غور و رها شدن قاتل به کوشش کرام الدین رضا زاده عضو ولسی جرگه از ستره محکمه، گواه دیگرریست برین واقعیت که در عقب اکثرجنایات و نا آرامیها زورمندانی که درعین حال دولتی و مافیایی اند، قرار دارند. چگونه میتوان قبل از محاکمه و مجازات این نوع زورمندان و زورگویان منتظر امنیت و ثبات در کشور بود؟

سازمان دیده بان حقوق بشر طی گزارشی جدید خویش (امروز ما همه خواهیم مرد!) جرایم عده کمی از زورمندان مهم را با شهود و مدارک مستند ساخته است. این سازمان از دولت افغانستان خواستار برطرفی، محاکمه و مجازات زورمندان مذکور شد. ما از گزارش دیده بان حقوق بشر استقبال میکنیم. البته نباید فراموش کرد که دیده بان حقوق بشر این چند نفر را بعنوان مشت نمونه خروار مورد مطالعه قرار داده است. آقای نبیل زمانیکه کفیل رییس امنیت ملی بود، به پارلمان افغانستان از موجودیت هزاران گروه مسلح غیرمسئول در سطح کشور و صدها گروه صرف در ولایت کابل خبر داد. آقای نبیل گفت: از ۲۶ دروازه کابل صرف ۴ دروازه در کنترل ما و بقیه تحت کنترل همین زورمندان ملیشیه است که مقامات بلند پایه حکومت و پارلمان از آنها پشتیبانی میکنند. یعنی مقامات بلند پایه حکومت و پارلمان در قاچاق مواد مخدره، اسلحه و غیره دست دارند. اینست میراث فرهنگ معافیت برای مردم افغانستان. با کمال تعجب میبینیم که با وصف آنکه آقای نبیل این زورمندان و پشتیبانان شان را خوب میشناسد، دست به هیچ اقدامی علیه آنها نمیزند! این حالت ادامه پالیسی معافیت کرزی است.

زورمندان ستون فقرات مافیای قاچاق مواد مخدر، مافیای ورود غیرقانونی پترولیم بی کیفیت، قاچاق اسلحه و سایر انواع قاچاق را تشکیل میدهند. همین زورمندان یعنی قوماندان گروه های ملیشیه که برای سودجستن از شرایط جنگ اسلحه خود را حفظ کرده اند، هیزم کش و رهنمای گروه های دهشت افکن و مزدوریگانه اند و برای هرآنکه به آنها پول بدهد، علیه منافع دولت و ملت افغانستان هیزم کشی خواهند کرد.

"کمیته حقوق بشر فارو"